

støttes med Omhu af det konservative Folkeparti til min største Forbavselse. Det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte forleden, at hans Parti ikke vilde begaa Selvmord. Og det maa jo indrømmes, at det vilde ikke blive noget hyggeligt Syn at se det ærede Medlem Hr. Pürschel skære Ansigt, medens han begik politisk Harakiri. Men man kan jo ogsaa dø i al Stilhed, og det er den stille Død, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller foretrækker. Den maa jo nemlig blive det visse Resultat af den konservative Politik, som det ærede Medlem fører an i. Det ærede Medlem lovpriser baade skriftligt og her i Rigsdagen Venstre, fordi det driver konservativ Politik, tilsyneladende uden en Tanke paa, hvorledes dette maa virke paa den konservative Vælgerbefolkning. Man kan da sige sig selv, at naar den konservative Vælger hører, at man lige saa godt kan være Venstremand og dog drive fuldkommen konservativ Politik, maa den Tanke meget let opstaa hos ham: Hvorfor skal jeg saa ikke lægge Venstres gamle demokratiske Maske an, saa er jeg jo en smuk Mand, demokratisk set, og driver dog en lige saa konservativ Politik som den, det konservative Partis Næstformand ønsker? Jeg kan ikke se rettere end, at det er en Anvisning for konservative Vælgere paa at forlade det konservative Parti for mere skjult under Venstres gamle historiske Maske at kunne være lige saa konservative som det konservative Folkeparti. Det vil efter min Mening blive den psykologiske Virkning og derfor ogsaa den vælgermæssige Virkning af denne Udtalelse. Om jeg har Ret, kan naturligvis være tvivlsomt, men det vil jo nok vise sig den Dag, de Konservative skal til at staa til Ansvar overfor de bymæssige Erhvervs Udøvere for den Politik, der er ført. Man maa nemlig huske paa, at Tyngdepunktet i dansk Politik nu er de bymæssige Erhverv. Det er jo en meget stor Misforstaaelse, som mange Mennesker gør sig skyldige i, at Danmark er et Landbrugsland. Det er det økonomisk, det er det ved den store og beundringsværdige Udførsel af Landbrugsprodukter, men det er det ikke befolkningsmæssigt. Hvis vi optæller, hvor mange Forsørgere og forsørgede der er i de forskellige Erhverv, saa kommer vi til det Resultat, at den egentlige landbrugsdrivende Del knap er 33 pCt. af hele Landets Befolkning. Det vil altsaa sige, at alle de bymæssige Erhverv, hvad enten de foregaar paa Landet eller i Byerne, omfatter over to Trediedele af Landets Befolkning.

Men hvad nu? Hvad er saa de bymæssige Erhvervs Interesse i dette Øjeblik,

og hvorledes skulde en Regering stille sig? Efter min Opfattelse har den højtærede Regering fuldkommen misforstaaet, hvad der i dette Øjeblik er god Økonomi. Regeringen mener, at det er saadan en Slags Universalmiddel at faa Lønnen skaarret ned, det vil sige at faa vide Kredse gjort til daarlige Købere. Jeg kan ikke forstaa, at ikke den mest elementære Betragtning kan lære Regeringen og dens Tilhængere, at naar Køberne er forarmede, staar Butikkerne tomme, at man derfor selvfølgelig maa drive en Politik af en saadan Art, at der bliver Købere. Enhver industridrivende og enhver Haandværker er i sin Produktion afhængig af, at de andre industridrivende, handlende og Haandværkere lønner deres Hjælpere saadan, at de kan købe hinandens Produkter. Ja, selv Landbruget, der dog ikke kan leve alene af sin Eksport, er afhængigt af, at der er en købedygtig Befolkning blandt Udøverne af de bymæssige Erhverv her i Landet. Derfor er det en fuldstændig forkert Politik, den høje Regering er inde paa, og det kan jeg da se, at ogsaa industridrivende forstaaer. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere en Udtalelse i et Interview i „Berlingske Tidende“ for den 28. September. Det drejer sig om Pedershaab Cementindustri Maskinfabrik i Brønderslev, der fejrede 50 Aars Jubilæum, og den, der udtaler sig, er Firmaets Skaber og Leder, Fabrikant P. Nielsen. Det hedder i et Stykke, som Bladet „Berlingske Tidende“ har givet Overskriften „Rationel Drift“: „Hvad har særlig hjulpet Dem fremad?“ „Det har haft stor Betydning for mig, at jeg altid har haft en udstrakt Kredit, men desuden har jeg altid søgt at have Fabrikken velorganiseret. Dette har medført, at Arbejderne har taget fat med Lyst og Interesse. Desuden viser en Statistik, som jeg har optaget, at jo højere Arbejdslønnen blev, des billigere blev det at fremstille for Tusind Kroner Varer. Forklaringen ligger i den stadig fremadskridende Organisation af Arbejdet.“ Se, det er en Mand, der har Forstand paa Tingene, han kender dem af egen Erfaring. Hvis han havde taget fejl, maatte han selv af sin egen Lomme have betalt Omkostningerne, men han har tjent det, han har, ved den Maksime, som han gennem „Berlingske Tidende“ her har fremsat.

Derfor maa jeg ogsaa have den Opfattelse, at Tiden nu er kommet til, at Arbejdsgiverne, smaa og store, prøver paa, om de ikke kan skabe et nyt Forhold mellem sig og Arbejderklassen. Det kan selvfølgelig